

Lieta T-306/01

Ahmed Ali Yusuf un Al Barakaat International Foundation

pret

**Eiropas Savienības Padomi
un Eiropas Kopienu Komisiju**

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* —
Kopienas kompetence — Līdzekļu iesaldēšana — Pamattiesības — *Jus cogens* —
Tiesas kontrole — Prasība atcelt tiesību aktu

Pirmās instances tiesas spriedums (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada
21. septembrī II - 3544

Sprieduma kopsavilkums

1. *Process — Regula, ar ko tiesvedības laikā aizstāj apstrīdēto regulu — Jauns elements — Sākotnējo prasījumu un pamatu paplašināšana*

2. *Iestāžu akti — Juridiskā pamata izvēle — Regula, ar ko noteiktām personām un organizācijām nosaka sankcijas, kas paredz pārtraukt vai sašaurināt ekonomiskās attiecības ar trešām valstīm — EKL 60., 301. pants — Pieļaujamība (EKL 60. un 301. pants; Padomes Regula Nr. 467/2001)*

3. *Iestāžu akti — Juridiskā pamata izvēle - Regula, ar ko nosaka sankcijas noteiktām personām un organizācijām, kurām nav nekādas saiknes ar trešo valsti - EKL 60., 301. un 308. pants, aplūkoti kopsakarā - Pieļaujamība (EKL 60., 301. un 308. pants; LES 3. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)*

4. *Kapitāla brīva aprīte un maksājumu brīvība — Ierobežojumi — Valsts pasākumi, kas paredzēti cīņai pret starptautisko terorismu un kas šajā nolūkā nosaka ekonomiskas un finanšu sankcijas pret indivīdiem, kuriem nav nekādas saiknes ar trešām valstīm — Pieļaujamība — Nosacījumi (EKL 58. pants)*

5. *Iestāžu akti — Juridiskā būtība — Regula vai lēmums — Atšķirība — Kritēriji — Akta adresāta jēdziens — Akta priekšmets — Neatbilstošs kritērijs (EKL 230. panta 4. daļa, un 249. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)*

6. *Starptautiskās publiskās tiesības — Apvienoto Nāciju Statūti — Drošības padomes lēmumi — No tiem izrietošie dalībvalstu pienākumi — Pārākums pār valsts tiesībām un Kopienas tiesībām — No šiem statūtiem izrietošie pienākumi — Kopienai saistošs raksturs*

7. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Drošības padomes lēmumu tiesiskuma papildu kontrole — Kontrole attiecībā uz Kopienas tiesībām — Izslēgšana — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Pieļaujamība (EKL 5., 10., 230., 297. pants un 307. panta 1 daļa; LES 5. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)*

8. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Ieinteresēto personu pamattiesības — Līdzekļu iesaldēšana — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Ieinteresēto personu tiesības uz īpašumu — Samērīguma princips — Pārkāpums — Neesamība (Padomes Regula Nr. 881/2002, ko groza Padomes Regula Nr. 561/2003)*
9. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Ieinteresēto personu tiesības tikt uzklautām — Pārkāpums — Neesamība (Padomes Regula Nr. 881/2002)*
10. *Prasība atcelt tiesību aktu — Kopienų tiesību akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Tiesas kontrole — Robežas — Robs prasītāju tiesiskajā aizsardzībā — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību — Pārkāpums — Neesamība (EKL 226. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)*

1. Ja prasības atcelt tiesību aktu izskatīšanas procesā regula, kas indivīdu skar tieši un individuāli, tiek aizstāta ar regulu ar tādu pašu priekšmetu, tas ir jāuzskata par jaunu apstākli, kas ļauj prasītājam pielāgot savus prasījumus un izvirzīt pamatus. Ja prasītājam tiktu uzlikts pienākums no jauna celt prasību, tiktu pārkāpts pareizas tiesvedības princips un netiktu ievērotas procesuālās ekonomijas prasības. Turklāt nebūtu taisnīgi, ja attiecīgā iestāde, lai vērstos pret kritiku, kas ietverta attiecīgajā prasības pieteikumā, kurš Kopienas tiesā iesniegts par regulu, varētu pielāgot apstrīdēto regulu vai to aizstāt ar citu un procesā attieci-

gajā instancē atsaukties uz šiem grozījumiem vai šo aizstāšanu, lai liegtu otram lietas dalībniekam iespēju paplašināt savus sākotnējos prasījumus un izvirzīt pamatus saistībā ar vēlāku regulu vai iesniegt papildu prasījumus un izvirzīt pret to papildu pamatus.

(sal. ar 72.–73. punktu)

2. Padome bija tiesīga, pieņemot Regulu Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu, pamatoties uz EKL 60. un 301. pantu.

Minēto pantu tekstā nekas neļauj izslēgt ierobežojošu pasākumu veikšanu, kas īpašā veidā drīzāk skar trešo valstu vadītājus nekā šīs valstis kā tādas, kā arī individuus un organizācijas, kas ir šo vadītāju sabiedrotie vai kurus tie tieši vai netieši kontrolē, jebkurā vietā, kur tie atrodas, ar nosacījumu, ka šādi pasākumi paredz efektīvi — pilnīgi vai daļēji — pārtraukt vai sašaurināt ekonomiskās attiecības ar vienu vai vairākām trešām valstīm. Šāda interpretācija, kas nav pretēja EKL 60. un 301. panta burtam, ir pamatota gan ar efektivitātes, gan arī humanitāriem apsvērumiem.

ņas pret starptautisko terorismu un it īpaši pret Osamu bin Ladenu un *Al-Qaida* tīklu ietvaros.

Turklāt minētie pasākumi, kas paredzēti efektīva spiediena izdarīšanai uz attiecīgo valstu vadītājiem, pēc iespējas samazinot šo pasākumu ietekmi uz šo valstu iedzīvotājiem, tostarp samazinot to piemērojamību indivīdiem, kuru vārdi ir norādīti, atbilst samērīguma principam, kas pieprasa, lai sankcijas nepārsniegtu apmēru, kas ir piemērots un vajadzīgs, lai sasniegtu Kopienas tiesiskajā reglamentācijā noteikto mērķi.

(sal. ar 108., 112., 115.–116., 121.–122., 124. punktu)

Tomēr pasākumu, ko paredz Regula Nr. 467/2001, mērķis bija pārtraukt vai sašaurināt ekonomiskās attiecību ar Afganistānu starptautiskās sabiedrības ci-

3. EKL 60. un 301. pants vieni paši nav pietiekams juridiskais pamats Kopienų regulas pieņemšanai, kas paredzēta cīņai pret starptautisko terorismu un šajā nolūkā tādu ekonomisko un finanšu sankciju noteikšanai pret indivīdiem kā

līdzekļu iesaldēšana, nekonstatējot nekādu saikni starp šiem indivīdiem un trešo valsti.

Tādējādi Padome bija pilnvarota, pamatojoties uz EKL 60., 301. un 308. pantu, pieņemt Regulu Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru Kopienā īsteno Kopējā nostājā 2002/402 paredzētās ekonomiskās un finanšu sankcijas, nepastāvot nekādai saiknei ar trešās valsts teritoriju vai pārvaldes režīmu.

Tāpat EKL 308. pants vien neveido pietiekamu juridisko pamatu šādas regulas pieņemšanai. Ja neviena cita Līguma tiesību norma nepiešķir Kopienai iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai noteiktu sankcijas indivīdiem un organizācijām, kam nav nekādas saiknes ar trešo valsti, cīņa pret starptautisko terorismu un it īpaši ekonomisko un finanšu sankciju piemērošana indivīdiem un organizācijām, kuras tiek turētas aizdomās par finansējuma nodrošināšanu starptautiskajam terorismam, nevar tikt saistīta ne ar vienu no EKL 2. un 3. punktā Kopienai tieši noteiktajiem mērķiem. Turklāt no EK līguma preambulas neizriet, ka Līgumam ir plašāks mērķis aizsargāt mieru un starptautisko drošību. Tas ir tikai ES līguma mērķis. Lai arī noteikti var apgalvot, ka šim Savienības mērķim jāvirza Kopienas rīcība savas attiecīgās kompetences ietvaros, tomēr nepietiek pamatot pasākumu veikšanu ar EKL 308. pantu. Nav iespējams interpretēt EKL 308. pantu tā, ka tas ļautu iestādēm vispārējā veidā pamatoties uz šo tiesību normu, lai īstenotu kādu no ES līguma mērķiem.

Šajā kontekstā ir jāņem vērā laikā pēc pārskatīšanas, kuras rezultātā tika pieņemts Māstrihtas Līgums, īpaši izveidotais tilts starp Kopienas rīcību, atbilstoši EKL 60. un 301. pantam uzliekot ekonomiskās sankcijas, un ES līguma mērķiem ārējo attiecību jomā. Šajā ziņā EKL 60. un 301. pants ir īpašas EK līguma tiesību normas, jo tās skaidri paredz to, ka Kopienas rīcība varētu izrādīties vajadzīga, lai īstenotu nevis vienu no Kopienas mērķiem, kas noteikti EK līgumā, bet vienu no mērķiem, kas īpaši noteikti Savienībai ES līguma 2. pantā, proti, Kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu. Tādējādi, ja rīcības pilnvaras, ko paredz EK līgums, var izrādīties nepietiekamas, lai ļautu iestādēm rīkoties nolūkā kopējā tirgus ietvaros formāli sasniegt vienu no Kopienas mērķiem, arī EKL 60. un 301. pantā paredzētās pilnvaras piemērot ekonomiskās un finanšu sankcijas, proti, ekonomisko attiecību pārtraukšana vai sašaurināšana ar vienu vai vairākām trešām valstīm, tostarp brīvo apriti,

izrādās nepietiekamas, lai ļautu iestādēm sasniegt KĀDP mērķus, ir pamatota EKL 308. panta kā papildu juridiskā pamata izmantošana konkrēti saistībā ar šiem abiem pantiem LES 3. pantā noteiktās konsekvences vārdā. Tādējādi vienlaicīga EKL 60., 301. un 308. panta kā juridiskā pamata izmantošana ļauj ekonomisko un finanšu sankciju jomā sasniegt mērķi, ko KĀDP ietvaros vēlas sasniegt Savienība un dalībvalstis un kurš norādīts kopējā nostājā vai kopīgā rīcībā, neskatoties uz to, ka Kopienai nav skaidri piešķirtu pilnvaru piemērot ekonomiskās un finanšu sankcijas pret indivīdiem vai organizācijām, kurām nav pietiekamas saiknes ar noteiktu trešo valsti.

veikt pasākumus, lai cīnītos pret starptautisko terorismu un lai šajā nolūkā piemērotu ekonomiskās un finanšu sankcijas, tādas kā līdzekļu iesaldēšana, pret indivīdiem, nekonstatējot nekādu saikni ar trešo valstu teritoriju vai vadības režīmu. Ar nosacījumu, ja šie pasākumi atbilst EKL 58. panta 3. punktam un ja tie nepārsniedz paredzētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo, tie ir saderīgi ar EK līgumā noteikto kapitāla un maksājumu brīvās aprites sistēmu.

(sal. ar 146. punktu)

(sal. ar 132.–133., 136., 152., 154.–157., 159.–160., 163.–166., 170. punktu)

4. Kopienai nav skaidri izteiktu pilnvaru noteikt ierobežojumus kapitāla un maksājumu aprītei. Turpretī EKL 58. pants pieļauj, ka dalībvalstis veic šāda veida pasākumus gadījumā, ja tas ir pamatots ar šajā pantā paredzēto mērķu sasniegšanu un tostarp sabiedriskās kārtības un sabiedriskās drošības apsvērumiem. Tā kā sabiedriskās drošības jēdziens ietver gan valsts iekšējo, gan ārējo drošību, dalībvalstis principā ir tiesīgas saskaņā ar EKL 58. panta 1. punkta b) apakšpunktu
5. EKL 249. pants, nosakot, ka regula ir piemērojama vispārēji, bet lēmums ir obligāts tikai tā adresātiem, paredz tikai akta adresāta jēdzienu. Turpretī priekšmets ir kritērijs, kas nav būtisks tiesību akta kvalificēšanai par normatīvo vai lēmumu saturošu tiesību aktu.

Līdz ar to Regula Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu

Bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, ir vispārpiemērojama, jo tā jebkuram aizliedz piegādāt līdzekļus vai ekonomiskos resursus noteiktām personām. Tas, ka šīs personas ir tostarp norādītas šās regulas I pielikumā, tādējādi tiekot tieši un individuāli skartas EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē, nekādā veidā neietekmē šā aizlieguma vispārējo piemērojamību.

(sal. ar 186.–187. punktu)

6. No starptautisko tiesību viedokļa Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) dalībvalstu pienākumi atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtiem neapstrīdami ir pārāki par jebkādu citu pienākumu, kas izriet no iekšējām vai starptautiskajām līgumtiesībām, tostarp tām valstīm, starp kurām ir arī Eiropas Padomes dalībnieces, — par to pienākumiem atbilstoši Eiropas Cilvēkā tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un tām valstīm, starp kurām tāpat ir Kopienas dalībnieces, — par to pienākumiem atbilstoši EK līgumam. Atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu 25. pantam, saskaņā ar kuru ANO dalībvalstīm ir jāpieņem un jāpieņem Drošības padomes lēmumi, šis

pārākuma noteikums attiecas uz lēmumiem, kas ietverti Drošības padomes rezolūcijā.

Kaut arī Kopiena nav Apvienoto Nāciju dalībniece, ir jāuzskata, ka pienākumi, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem, tai ir saistoši tādā pašā veidā kā tās dalībvalstīm atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam. Pirmkārt, tā nevar neievērot pienākumus, kas uzlikti tās dalībvalstīm saskaņā ar šiem statūtiem, ne arī kavēt to izpildi. Otrkārt, tai atbilstoši tās dibināšanas līgumam, izmantojot savu kompetenci, ir jāpieņem jebkuras tiesību normas, kas vajadzīgas, lai ļautu tās dalībvalstīm izpildīt šos pienākumus.

(sal. ar 231., 234., 242.–243., 254. punktu)

7. Regula Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, kas pieņemta saskaņā ar Kopējo nostāju 2002/402, ir uzskatāma par to saistību izpildi Kopienas līmenī, kas uzlikta dalībvalstīm kā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) dalībniecēm, lai īstenotu, vajadzības gadījumā pieņemot

Kopienas tiesību aktu, sankcijas pret Osamu bin Ladenu, *AlQaida* tiklu, kā arī pret *Taliban* un citām sabiedrotām personām, grupām, uzņēmumiem un organizācijām, kas tika noteiktas un vēlāk apstiprinātas vairākās Drošības padomes rezolūcijās, kas pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII nodaļai.

Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 27. pantu. Otrkārt, tā būtu pretrunā gan ar EK līguma tiesību normām, it īpaši EKL 5., 10., 297. pantu un 307. panta pirmo daļu, gan ar LES, it īpaši ar tā 5. pantu. Tā turklāt būtu pretrunā ar principu, saskaņā ar kuru Kopienas kompetence un attiecīgi Pirmās instances tiesas kompetence ir jāsteno, ievērojot starptautiskās tiesības.

Šajā kontekstā Kopienas iestādes rīkojās atbilstoši tām saistošajām pilnvarām, jo tām nav nekādas patstāvīgās rīcības brīvības. Proti, tās nevar nedz tieši mainīt attiecīgo rezolūciju saturu, nedz izveidot mehānismu, ar kura palīdzību šādas izmaiņas varētu veikt. Jebkura Regulas Nr. 881/2002 iekšējā likumības kontrole tādējādi nozīmētu, ka Pirmās instances tiesai ir papildus kārtībā jāizvērtē minēto rezolūciju likumība.

Tādējādi Drošības padomes rezolūcijas, kas pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII sadaļai, principā ir izslēgtas no Pirmās instances tiesas kontroles jomas un ka Pirmās instances tiesai nav tiesību apšaubīt — kaut vai netieši — to likumību attiecībā uz Kopienas tiesībām. Tieši otrādi — Pirmās instances tiesai pēc iespējas jāinterpretē un jāpiemēro šīs tiesības atbilstoši dalībvalstu pienākumiem, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem.

Tomēr, ņemot vērā ANO tiesību pārākuma pār Kopienas tiesībām principu, Pirmās instances tiesas kompetence papildus kontrolēt Drošības padomes lēmumu likumību atbilstoši Kopienas tiesiskajā kārtībā atzītajam pamattiesību aizsardzības standartam līdz ar to nevar tikt attaisnota, ne pamatojoties uz starptautiskām, ne arī uz Kopienas tiesībām. Pirmkārt, šāda kompetence būtu nesaderīga ar dalībvalstu saistībām, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem un it īpaši to 25., 48. un 103. panta, kā arī ar

Pirmās instances tiesa tomēr ir tiesīga izvēles kārtībā kontrolēt attiecīgo Drošības padomes rezolūciju likumības pār-

baudi attiecībā uz *jus cogens*, kas tiek saprasta kā starptautiskā sabiedriskā kārtība, kas ir saistoša visiem starptautisko tiesību subjektiem, ieskaitot ANO instances, un no kuras nav iespējams atkāpties.

Turklāt, ja tiesību uz īpašumu ievērošana jāuzskata par daļu no vispārējo starptautisko tiesību imperatīvajām normām, jebkurā gadījumā to var uzskatīt par *jus cogens* pārkāpumu tikai tad, ja šis īpašums tiek patvaļīgi atņemts. Tomēr šajā gadījumā tā nav.

(sal. ar 264.–266., 272.–274., 276.–277. punktu)

8. Līdzekļu iesaldēšana, ko paredz Regula Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, ko groza Regula Nr. 561/2003, un netieši — Drošības padomes rezolūcijas, kas tiek īstenotas ar šīm regulām, nepārkāpj ieinteresēto personu pamattiesības atbilstoši vispārējo cilvēka tiesību aizsardzības standartam saistībā ar *jus cogens*.

Šajā ziņā skaidri noteiktas izņēmumu un atkāpju iespējas, kas tādējādi piemērotas personu, kuras ietvertas Sankciju komitejas sarakstā, līdzekļu iesaldēšanai, nepārprotami parāda, ka ne šā pasākuma mērķis, ne arī rezultāts nav cietsirdīga vai pazemjoša apiešanās ar šīm personām.

Pirmkārt, līdzekļu iesaldēšana ir sankcija, kuru Sankciju komiteja nolēma piemērot pret Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, kā arī pret citām sabiedrotajām personām, grupām, uzņēmumiem un organizācijām, ņemot vērā to, ka cīņa pret starptautisko terorismu ir svarīga un ka Apvienoto Nāciju aizsardzība pret teroristu organizāciju aktivitātēm ir likumīga. Otrkārt, līdzekļu iesaldēšana ir pagaidu noregulējuma pasākums, kas atšķirībā no konfiskācijas neattiecas uz ieinteresēto personu īpašuma tiesību uz finanšu aktīvu pašu būtību, bet tikai uz to izmantošanu. Treškārt, Drošības padomes rezolūcijas paredz mehānismu sankciju vispārējās sistēmas periodiskai atkārtotai izvērtēšanai. Visbeidzot, attiecīgais tiesiskais regulējums nosaka procedūru, kas ļauj ieinteresētajām personām ar savas pilsonības vai dzīvesvietas dalībvalsts starpniecību jebkurā brīdī iesniegt savu lietu pārskatīšanai Sankciju komitejā.

Ņemot vērā šos apstākļus, līdzekļu iesaldēšana tām personām un organizācijām, kas, pamatojoties uz informāciju, ko nosūtījušas Apvienoto Nāciju dalībvalstis un ko pārbaudījusi Drošības padome, tiek turētas aizdomās par saistību ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un par piedalīšanos terora aktu finansēšanā, plānošanā, sagatavošanā vai izpildē, nav uzskatāma par patvaļīgu, nepiemērotu vai nesamērīgu ar ieinteresēto personu pamattiesībām.

(sal. ar 289., 291., 293.–296., 299.–302. punktu)

9. Ieinteresēto personu tiesības tikt uzklautiem nepārkāpa ne Sankciju komiteja — pirms to vārdu iekļaušanas to personu sarakstā, kuru līdzekļi ir iesaldējami, piemērojot attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas, ne arī Kopienų iestādes — pirms Regulas Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, pieņemšanas.

Pirmkārt, ieinteresēto personu tiesības tikt uzklautām Sankciju komitejā, pirms to vārdi tika iekļauti to personu sarakstā, kas tiek turētas aizdomās par starptautiskā terorisma līdzfinansēšanu,

kuru līdzekļi ir iesaldējami, piemērojot attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas, nav paredzētas attiecīgās rezolūcijās un neviena imperatīvā norma, kas attiecas uz starptautisko publisko kārtību, neparedz šādu iepriekšēju uzklaušanu. It īpaši šās lietas apstākļos, kad tiek apstrīdēti pagaidu noregulējuma pasākumi, kas ierobežo ieinteresēto personu īpašuma pieejamību, to pamattiesību ievērošana neprasa, lai tām tiktu paziņoti pret viņām vērstie fakti un pierādījumi, jo Drošības padome vai tās Sankciju komiteja uzskata, ka tas nav pieļaujams starptautiskās sabiedrības drošības apsvērumu dēļ.

Otrkārt, Kopienų iestādēm nebija jāuzklau ieinteresētās personas pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas, ņemot vērā to, ka tām nav nekādu izvērtēšanas pilnvaru, transponējot Kopienų tiesiskajā kārtībā Drošības padomes rezolūcijas un Sankciju komitejas lēmumus, tādējādi ieinteresēto personu uzklaušana nekādā gadījumā nevar palīdzēt iestādei pārskatīt tās nostāju.

(sal. ar 306.–307., 320., 328.–329., 331. punktu)

10. Izskatot šo prasību atcelt Regulu Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus

ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, Pirmās instances tiesa pilnībā veic minētās regulas likumības kontroli pār to, kā Koptienu iestādes ievēro kompetences normas, kā arī ārējās likumības un būtiskās procesuālās normas, kas attiecas uz to darbību. Pirmās instances tiesa tāpat kontrolē minētās regulas likumību attiecībā uz Drošības padomes rezolūcijām, kas ir jāīsteno ar šīm regulām, tostarp no procesuālo un materiālo tiesību normu atbilstības viedokļa, ievērojot iekšējo saistību un regulu samērīgumu ar rezolūcijām. Turklāt tā kontrolē šo regulu likumību un netieši — attiecīgo Drošības padomes rezolūciju likumības kontroli saistībā ar pārākām starptautisko tiesību normām *jus cogens*, tostarp imperatīvajām normām, kas vērstas uz cilvēka tiesību vispārēju aizsardzību.

Pirmās instances tiesai nav netieši jākontrolē pašu attiecīgo Drošības padomes rezolūciju saderība ar tādām pamattiesībām kā tās, ko aizsargā Koptienu tiesiskā kārtība. Pirmās instances tiesai nav arī jāpārbauda, vai nav pieļauta kļūda to faktu un pierādījumu novērtējumā, ko Padome izvirzījusi veikto pasākumu pamatojumam, ne arī — izņemot saistībā ar *jus cogens* veiktās ierobežotās kontroles ietvaros — netieši kontrolēt šo pasākumu veikšanas iespēju un samēri-

gumu. Tādējādi prasītājiem nav nekādu tiesību aizsardzības iespēju tiesā, jo Drošības padome neuzskata par lietderīgu izveidot neatkarīgu starptautisku tiesu, kas tiktu pilnvarota lemt — gan tiesiski, gan faktiski — par prasībām, kas celtas par Sankciju komitejas pieņemtiem individuālajiem lēmumiem.

Tomēr šis robs prasītāja tiesiskajā aizsardzībā kā tāds nav pretrunā ar *jus cogens*. Tiesības vērsties tiesā nav absolūtas. Prasītāju tiesību vērsties tiesā ierobežojums, kas izriet no jurisdikcijas imunitātes, kas principā piemīt Drošības padomes rezolūcijām, kuras pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII nodaļai, ir neatņemama to tiesību sastāvdaļa, kuras garantē *jus cogens*. Prasītāju interese, lai viņu lieta pēc būtības tiktu izskatīta tiesā nav pietiekama, lai būtu pārākai pār būtiskajām vispārējām interesēm, kas saistītas ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu pret draudiem, ko Drošības padome skaidri identificē, atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu tiesību normām. Līdz ar to prasītāju tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā nav pārkāptas.

(sal. ar 334.–335., 337.–344., 346. punktu)